NENAVADNA ŽELJA

Maja Modic

MEDVEDEK JAKA SE JE NEKEGA DNE ODLOČIL, DA BO POSTAL PTIČEK. BITI PTIČEK PA NITI NI TAKO ENOSTAVNO, KOT SE SLIŠI. ZNATI MORAŠ LETETI, ČIVKATI IN ŠE MARSIKAJ, KAR MEDVEDJE PO NAVADI SPLOH NE POČNO. JAKE PA TO NI MOTILO. BIL JE PREPRIČAN, DA SE BO ŠE VSEGA TEGA ZAGOTOVO NAUČIL.

MALI KOSMATINČEK JE BIL TOKRAT TRDNO PREPRIČAN, DA Z LETENJEM NE BO NOBENIH TEŽAV, SAJ JE MOČAN.

MAHAL JE S ŠAPAMI GOR IN DOL IN VSE JE ŠLO KOT PO MASLU.

KO PA BI SE MORAL DVIGNITI V ZRAK, NI IN NI ŠLO. NAAK! NAJSI SE JE ŠE TAKO TRUDIL IN MAHAL, NAJSI JE ŠE TAKO SKAKAL IN SE ODRIVAL HOP IN COP, V ZRAK.
VEDNO ZNOVA JE REVČEK TELEBNIL NA TLA. UBOŽEC SE JE PTIČKOM ZELO ZASMILIL. PREMIŠLJEVALI SO, KAKO BI MEDVEDKU LAHKO POMAGALI.
IN SE NAPOSLED LE DOMISLILI...

»UH, TO LETENJE JE PA RES NAPORNO,« JE ZAVZDIHNIL VES PREPOTEN. KONČNO MU JE USPELO, DA SE JE SKOBACAL NA NOGE, PA SE JE ŽE NASLEDNJI HIP PREVRNIL NA RITO. NI IN NI RAZUMEL, ZAKAJ MU NE GRE.

KO PA SE JE OGLASIL MEDVEDJI ŽELODČEK, MU JE V TRENUTKU POSTALO JASNO.
»ZATO, KER SEM LAČEN, STRAŠAANSKO LAAAČEN!« LAČEN MEDVEDEK PA VENDAR NE MORE LETETI, ČE SI TO ŠE TAKO ŽELI!«
IN MEDTEM KO JE JAKA POČIVAL V SENCI DREVESA IN SI HLADIL PREMOČENI KOŽUH, SO PTIČKI ODLETELI PO KOSILO.

»AH KAJ, SAJ NITI NI TAKO SLABO, ČE OSTANEM MEDVED. PRAVZAPRAV JE ČISTO DOBRO, DA SEM ŠE VEDNO MEDVEDEK, SAJ ME DOMA ČAKA LONEC MEDU. TEGA PA ZA NIČ NA SVETU NE BI HOTEL ZAMUDITI!« JE UGOTOVIL MEDVEDEK JAKA.

PA SI JE LE ŠE ZADOVOLJNO OBLIZNIL PO ČRNEM SMRČKU IN JO MAHNIL NARAVNOST DOMOV.